

ressò mont-roigenc

VEURE FERRAR UN CAVALL, ESCENA DIFÍCIL DE VEURE A MONT-ROIG

Miquel Anguera, “Beatet”

22-09-2021

Els que ja comencem a tenir una edat recordarem fàcilment que, a la nostra infantesa, podíem veure (anys cinquanta i seixanta del segle passat), com els nostres pares o avis (padrins en dèiem aleshores) portaven, de tant en tant, les nostres mules o matxos a ferrar perquè poguessin desenvolupar la seva feina habitual: anar al tros, llaurar, veremar, despedregar, transportar i un llarguíssim etcètera. Gairebé totes les cases, a la planta baixa, tenien la quadra per aixoplugar els nostres benvolguts quadrúpedes. Força barraques de pedra seca, tan nombroses a casa nostra com a la conca mediterrània, tenen la porta suficientment ampla perquè les nostres mules o matxos hi poguessin entrar en cas de mal temps. Fins i tot se'ls donava prioritat abans que al mateix pagès.

Tot això ve a tomb perquè l'altre dia, tot passejant pel camí vell de Coldejou vaig veure un ferrer que estava ferrant un cavall a la porta d'una propietat. Em vaig parar un moment i vaig saludar el ferrer i l'amo del cavall. Vaig preguntar al ferrer si li podia fer algunes preguntes i fotografies i em digué: “Sí, sí, encantat”.

El ferrer es diu Josep Gironès i Costa, té 52 anys i nasqué a la Fatarella. De ben petit, va anar a viure a Valls. Ja sabem que la capital de l'Alt Camp encara té molt arrelada la tradició dels Tres Tombs per Sant Antoni i encara hi ha força cavalls, eugues, mules, matxos... Valls, doncs, és també, una capital on encara s'hi pot veure ferrar un cavall, ruc, somera... animals tan importants fins fa relativament pocs anys.

Arribant a casa, vaig trucar al meu amic Jordi i, després d'una bona estona xerrant, em vaig decidir a escriure unes ratlles sobre els darrers ferrers a Mont-roig, gràcies a la seva informació: Fins a la meitat del segle passat i fins l'arribada dels tractors es podien veure ferrers fent la seva habitual tasca al poble: podem recordar el Joan Robert i Olivé (pare del Jordi), a la plaça de l'Església que es posà a cal Pau “Ferrer” i que havia començat a cal

Carabrut (renom gens estrany per a un ferrer) al carrer del Calvari. També vam recordar el *Cisco* Febrer al començament del carrer de la Indústria. El sogre d'aquest, de cal Nolla, també n'era de ferrer, com d'altres Nolla. Amb l'arribada dels tractors *Massey Ferguson*, *John Deere*, *Renault*, etc., de mica en mica, els ferrers van anar desapareixent del paisatge mont-roigenc, com també els basters...

En fi, veient el Josep Gironès ferrant l'altre dia al camí vell de Falset, em va recordar aquelles escenes entranyables que, de ben petits, tot corrent per la plaça jugant a la *vinora a amagar*, a pilota o anant en bicicleta vèiem el Joan Robert com ferrava una mula o un matxo, mentre el seu amo, amatent, l'estava esperant perquè, a punta de dia, el carro i el gos l'estarien esperant per anar al tros.